

بررسی تاثیر میراگرهاي اصطاكى بر شكل پذيرى قاب هاي فولادى تحت بار زلزله با نرم افزار perform

مهندی خالدیان^{۱*}، دکتر مظاہر روزبهانی^۲، مهدی علیرضايی^۳

۱- کارشناسی ارشد عمران - سازه، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ملایر (khaldeian@gmail.com)

۲- استادیار، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ملایر (mazhar.rozbahani@yahoo.com)

۳- استادیار، گروه عمران دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ملایر (m.alirezai@iiees.ac.ir)

چکیده

به منظور ساخت ساختمان های مقاوم در برابر نیروهای زلزله، یکی از روش های اقتصادی، استفاده از میراگر یا وسائل اتلاف انرژی است. در این مقاله به بررسی رفتار سازه های فولادی کوتاه و بلند مرتبه، مجهز شده به میراگر های اصطاكى و به روش تحلیل استاتیکی بار افزوں و تحلیل دینامیکی غیر خطی پرداخته شده است. برای این منظور ۳ سازه ی ۳، ۶ و ۱۲ طبقه به عنوان سازه های کوتاه و بلند طراحی گردید و مقاطع بدست در برنامه perform3D به صورت دو بعدی مدل سازی گردید. بدین منظور از سه زوج شتاب نگاشت مربوط به زلزله های بم ، گلبافت و زرند استفاده شده است. سپس نتایج تحلیل نظری بر شرایط تغییر مکان برای دو حالت با اثر میراگر و بدون آن مقایسه شده است. بر اساس نتایج بدست آمده در حالت تجهیز سازه با میراگر اصطاكى چه در سازه های بلند مرتبه و چه کوتاه مقدار نیروی برش پایه بیش از ۸۰ درصد کاهش می یابد که این امر تاثیر میراگرهاي اصطاكى را در کنترول نیروی وارد به اعضا و در نتیجه کاهش ابعاد مقاطع در کل سازه ها را نشان می دهد. همچنین مقدار ضریب رفتار در سازه های تجهیز شده به میراگر بیشتر از سازه های بدون میراگر بوده است.

واژه های کلیدی: میراگر، اصطاكى، نرم افزار perform3D ، زلزله ، شکل پذيرى قاب هاي فولادى.

۱- مقدمه

در دهه های اخیر یکی از موضوعات اساسی تحقیقات، معرفی راهکاری برای کاهش پاسخ سازه در برابر نیروهای دینامیکی می باشد بدین منظور استفاده از سیستم های کنترول در سازه یکی از راهکارهای موثر در کاهش ارتعاش و حفاظت اعضاي سازه ای و غیر سازه ای است. از میان سیستم های کنترول، میراگرهاي اصطاكى به دلیل دارا بودن مکانیسم ساده ، عدم حساسیت به تغییرات دما و تاثیر اصطاكاک در کاهش انرژی ناشی از زلزله یکی از راهکارهای بهبود رفتار لرزی سازه ها محسوب می شود. انواع گوناگونی از میراگرها توسط محققین مختلف پیشنهاد شده است من جمله میراگرهاي pall و marsh و میراگر اصطاكى ویژه به نام FDBF را معرفی کردند که در این نوع آخر در محل تقاطع باد بندهای ضربدری قرار می گیرد[1]. میراگر اصطاكى پال شامل دو عضو قطری است که در محل تلاقی آنها سطوح لغزش قرار دارد. این دو عضو قطری با چهار عضو افقی و عمودی که اعضاي پیوند نام دارند به یکدیگر وصل می شوند[2].